

Czy działania zapisane i opisane są dowodem i źródłem informacji, że konkretny uczeń osiąga sukces na miarę swoich możliwości?

Proszę podać przykłady „tworzenia warunków” do rozwoju szkoły w obszarze pracy z uczniem ze spe (z wyłączeniem „całej” obszernej dokumentacji)?

Z całą pewnością samo zapisanie i opisanie działań nie jest dowodem i źródłem informacji, iż uczeń osiąga sukces. Natomiast § 23 punkt 1-4 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. (Dz. U. Nr 228 poz. 1487) stanowi, że zespół dokonuje oceny efektywności pomocy p-p udzielanej uczniowi, w tym efektywności realizowanych zajęć (...) i zastosowanie się zespołu do tego paragrafu może już być miernikiem sukcesu ucznia. Również ewaluacja zewnętrzna szkoły, gdzie wypowiadają się poza nauczycielami, rodzice i uczniowie oraz zestawienie tych danych może pokazać rzetelność zapisów w dokumentacji dziecka.

Przykładem „tworzenia warunków” do rozwoju szkoły w obszarze pracy z uczniem ze spe może być:

- diagnozowanie zasobów szkoły (dodatkowe kompetencje nauczycieli, możliwe rozwiązania organizacyjne i merytoryczne, specjaliści w szkole);
- sprawdzanie i poszukiwanie „zaplecza” (z kim szkoła może nawiązać współpracę czy stworzyć koalicje na rzecz ucznia ze spe np. poradnie specjalistyczne, szkoły integracyjne i specjalne/specyfika pracy z daną niepełnosprawnością/, organizacje pozarządowe);
- dobór programów nauczania z uwzględnieniem obecności uczniów ze spe;
- negocjowanie warunków finansowania z JST na bazie zdiagnozowanych potrzeb uczniów ze spe, przygotowanie projektu organizacyjnego szkoły z konkretnie uzasadnionymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi uczniów;
- szkolenia kadry szkoły pod kątem specjalnych potrzeb edukacyjnych ucznia;
- dbałość o dobrą komunikację i współpracę z rodzicami, budowanie dobrego klimatu wychowawczego szkoły.

Są rodzice, którzy kompensują sobie niepowodzenia na płaszczyźnie rodzinnej (małżeńskiej) organizowaniem działalności szkolnej w większości zakresów np. którego ucznia należy usunąć z klasy, który nauczyciel nie nadaje się do pracy z dziećmi, jak powinien wyglądać plan lekcji, czy dana uroczystość ma wyglądać w ten czy inny sposób?

Warto, aby nauczyciele posiadali umiejętność prowadzenia rozmowy do kwestii związanych z pomocą dziecku. Ww. rodzice mogą mieć tendencję do wywierania presji, ważne jest jednak, że mają oni często do przekazania także wiele ważnych informacji i cennych spostrzeżeń. Właściwą strategią postępowania w takich przypadkach nie powinno być odpieranie ataków, licytowanie się, ale próba włączenia rodzica w proces edukacji dziecka. Sytuacja taka może stworzyć szansę, że rodzic, poczuje się współodpowiedzialny za rozwój umiejętności dziecka i jego wiedzy. Ważne jest przy tym, by także nauczyciel umiał przyznać się do tego, że nie jest nieomylny i zaakceptował fakt, że może się czegoś nauczyć od rodzica. Przy odpowiednim podejściu taki typ rodzica może się stać cennym partnerem dla nauczyciela.

Dlaczego w nowych rozwiązaniach prawnych dla dzieci ze spe (głównie autystyków) nie przewidziano możliwości zatrudnienia w szkole asystenta dziecka niepełnosprawnego?

Pytanie skierowane jest z całą pewnością do projektodawcy rozporządzenia, ORE nie zajmuje się legislacją i trudno nam na tak sformułowane pytanie odpowiedzieć. Natomiast wśród rozwiązań organizacyjnych takiej sytuacji, cenne może wydać się rozwiązanie jakie zaproponowała np. Szkoła Podstawowa w Łajskach, jest to wykorzystanie na ten cel subwencji oświatowej przeznaczonej dla ucznia z autyzmem. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 grudnia 2010 (Dz. U. nr 249 poz. 1659) określa sposób podziału subwencji na rok 2011. Kwota bazowa w roku szkolnym wynosi 4717,01 zł na edukację jednego ucznia. Dla dzieci i młodzieży posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, wymagających specjalnej organizacji nauki i metod pracy, przewidziano dodatkowe finansowanie ich edukacji w postaci zwiększonej subwencji oświatowej (dodatkových wag) uzależnionych od rodzaju dysfunkcji. Przykładowo kwota uzupełniająca dla uczniów z niepełnosprawnościami sprzężonymi oraz autyzmem – aż 9,50 kwoty bazowej. Środki te przeznaczone są na bezpośrednią pracę z uczniem, co oznacza, że można z nich sfinansować zajęcia np. zajęcia terapeutyczne, zatrudnić nauczyciela wspomagającego, specjalistę czy asystenta nauczyciela.

Interesuje mnie systemowe rozwiązywanie konfliktów. Problem: Część rodziców domaga się usunięcia z klasy ucznia z zachowaniami agresywnymi.

W nowym rozporządzeniu MEN podpisanym 17.10.2011 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach szkołach i placówkach (Dz. U. Nr 228 poz. 1487) powołany przez dyrektora szkoły zespół ma określone zadania wobec ucznia wymagającego pomocy psychologiczno-pedagogicznej, natomiast § 24 wskazuje iż, **zespół podejmuje działania mediacyjne i interwencyjne w sytuacjach kryzysowych**. Przedstawiony problem wg mnie wymaga mediacji, więc można odwołać się do zespołu o pomoc w rozwiązaniu tej trudnej sytuacji. Natomiast nauczycielom pracującym z uczniem z zachowaniami agresywnymi można zaproponować np. uczestnictwo w szkoleniu autorstwa Aleksandry Karasowskiej pn. Budowanie strategii pracy z dzieckiem przejawiającym zaburzenia zachowania w środowisku szkolnym i rodzinnym.

Na pytanie: ***Kto jest partnerem szkoły w obszarze współpracy rodzice-szkoła, jeśli dziecko ma opiekuna prawnego w przebywa w instytucji pomocy społecznej jaką jest dom pomocy społecznej? Kto podpisuje, a wcześniej uczestniczy w opracowywaniu IPET-u, gdy dziecko przebywa w domu pomocy społecznej?*** - odpowiemy po konsultacji z prawnikiem.

Odpowiedzi opracował zespół WSPE.